

σκολος, ἐν στενῷ οὕτως εἰπεῖν οἰκογενειακῶ κύκλῳ, καὶ βλέπων μετὰ τόσης μικρολογίας τὰ κατ' αὐτόν, τὰς εἰκόνας του, τὰς εἰκόνας τῶν ἐρωμένων του, τῶν οἰκιῶν ἐν αἷς κατῴκησε, τὰς ἐπιστολάς του, ταυτογράφά του, τὰν ἐκδότὰ του, ἔγγραφα περὶ τῆς οἰκογενείας του, πληροφορίας περὶ τῶν συγγενῶν καὶ τῶν φίλων του, καὶ ὅσα ἄλλα ἀπεθησαύρισαν μετ' ἐπιμονῆς λεπτολόγου ἐρευνηταί, — ἠρώτησα ἑμαυτὸν μετὰ λύπης ἂν ὅλα ταῦτα δὲν εἶνε ἀνωφελῆς ματαιότης, ἀναξία τῆς μνήμης τῶν μεγαλοφυῶν ἀνδρῶν. Πλὴν ἡ ἀπάντησις ἐπῆλθεν ἀμέσως εἰς τὸν νοῦν μου ἱκανοποιούσα Πάνο, τι συνδέεται ἔστω καὶ πόρρωθεν μὲ τὴν ζωὴν τῶν λατρευτῶν ἐνδιαφέρει ἐξῆχος τοὺς λατρεύοντας. Ἀπόδειξις ὅτι καταναλίσκονται καὶ ἀναγινώσκονται μετὰ περιεργίας, ὑπ' ἐμοῦ πρώτου, βιβλία τοιαύτης λεπτομεροῦς ὕλης πεπληρωμένα. Ἐκτὸς τούτου, ἡ σκέψις μου θὰ ἦτο ἴσως ἀνεξέλεγκτος καὶ δικαιολογημένη ἄλλοτε, ὅτε ἐπιστεῦετο ὅτι ἡ ψυχὴ ἐμφυσᾶται ἀμέσως ὑπὸ τοῦ Δημιουργοῦ, μεγάλη καὶ ποιητικὴ, εἰς τῶν θνητῶν τὰ σώματα. Ἀλλὰ σήμερον ὅτε ὁ ποιητὴς καὶ ὁ ἀνθρωπος εἶνε ἀναποσπάτως συνδεδεμένα, ὅτε ἡ ποιότης τῆς ψυχῆς δὲν εἶνε ἢ ἡ ποιότης τοῦ ὁργανισμοῦ, ἢ περὶ τοῦ ἰδιαιτάτου βίου λεπτεπίλεπτος ἀσχολία δὲν ἀποβαίνει διόλου ἄσχοπος. Ἐκ τῆς μελέτης τοῦ ἀνθρώπου προκύπτει εὐκρινῶς ἡ εἰκὼν τοῦ ποιητοῦ· καὶ πολλακίς ὀλίγαι λέξεις γεγραμμέναι ὑπ' αὐτοῦ ἐπὶ τοῦ ἐξωφύλλου βιβλίου, τὸ ὁποῖον πέμπει πρὸς φίλον του, δύνανται νὰ ἐπιρροίψωσι φῶς ἀνέλπιστον ἐφ' ἑνὸς τῶν ποιημάτων του.

(Ἐπεται τὸ τέλος)

ΓΡΗΓΟΡΙΟΣ ΞΕΝΟΠΟΥΛΟΣ.

ΣΚΕΨΕΙΣ ΚΑΙ ΓΝΩΜΑΙ

Τὸ διαζύγιον ἐγεννήθη συγχρόνως μὲ τὸν γάμον· πιστεύω ὅτι ὁ γάμος εἶνε κατὰ τινὰς ἐβδομάδας παλαιότερος.

*

Ὡς ἐπὶ τὸ πλεῖστον γνωρίζει τις περισσότερον τὸν ἀμαξηλάτην εἰς τὸν ὅποιον ἐμπιστεύεται τοὺς ἵππους του ἢ τὸν γαμβρὸν εἰς τὸν ὅποιον παραδίδει τὴν κόρην του.

*

Τὰ ταξίδια ἀποδεικνύουν μᾶλλον ὅτι ἐβαρύνθη τις τὰ γνωστὰ πράγματα, παρὰ ὅτι ἐπιθυμεῖ νὰ ἰδῇ νέα.

*

Ἐὰν οἱ ἄνθρωποι διὰ νὰ κάμουν καλὸν εἰς τὸν πλησίον ἐξώδευον τὸ τέταρτον ἀφ' ὅσα ἐξοδεύουν διὰ νὰ κάμουν καλὸν εἰς ἑαυτούς, δὲν θὰ ὑπῆρχον πένητες εἰς τὸν κόσμον.

*

Αἱ γνώμαι τῶν ἐπιμόνων ἀνθρώπων ὁμοιάζουν μὲ καρφιά — ὅσον τὰς κτυπᾶς, τόσον βαθύτερα χώνονται.

ΦΡΟΜΩΝ ΚΑΙ ΡΙΣΛΕΡ

ΜΥΘΙΣΤΟΡΗΜΑ ΑΔΦΟΝΣΟΥ ΔΩΔΕ

Μετάφρασις Χ. Ἀννίνου.

(Συνέχεια ἴδε προηγούμενον φύλλον).

Βεβχίως δὲν ὑπῆρχεν εἰς ὄλους τοὺς Παρισίους καταφύγιον ἀσφαλέστερον δι' αὐτόν, μέρος καταλλήλοτερον ὅπως τὸν δεχθῶσι καὶ πράυνωσι τὴν τεταραγμένην ψυχὴν του, ἀπὸ τὸ φιλόπονον καὶ ἀμετάβλητον ἐκεῖνο οἶκημα. Ἐν τῇ παρουσίᾳ ταραχῆ τοῦ ἀποπλανηθέντος βίου του, ὁμοιάζε τὸ ἐνδιαίτημα ἐκεῖνο πρὸς λιμένα μὲ ὕδατα βαθέα καὶ γαλήνια, μὲ τὴν παραλίαν ἡλιοφώτιστον καὶ εἰρηνικὴν, ἐνθα γυναῖκες ἐργάζονται ἀναμένουσαι τοὺς συζύγους ἢ τοὺς πατέρας των, ἐνῷ ἐξω ὁ ἄνεμος μυκάται καὶ ἡ θάλασσα κλυδωνίζεται. Ἐκεῖ ἰδίως ἠσθάνετο ὅτι τὸν περιέβαλλε στοργὴ ἀσφαλῆς καὶ τὸ γλυκὺ ἐκεῖνο θαῦμα τῆς ἀγάπης δι' οὗ καθίσταται ἡμῖν προσφιλέως, καὶ ὅσάκις ἡμεῖς δὲν ἀνταγαπῶμεν, ὁ ἔρωσ ὄν αἰσθάνεται ἕτερός τις πρὸς ἡμᾶς.

Ἡ «παγωμένη» ἐκείνη Ποθητὴ τὸν ἠγάπα πολὺ. Οἱ ὀφθαλμοὶ τῆς ἔλαμπον ὅσάκις ὠμίλει πρὸς αὐτὸν ἔστω καὶ περὶ πραγμάτων ἀδιαφόρων. Ὅπως τὰ ἐν τῷ φωσφόρῳ ἐμβαπτόμενα ἀντικείμενα ἀπαστρέπτουσιν ὅλα ἐξίσου, οὕτω καὶ αἱ ἐλάχισται λέξεις ἄς ἔλεγε καθήναζον τὴν ἀγαλλιῶσαν μορφήν τῆς. Ἦτο ἀρίστη ἡ τοιαύτη ἀνάπαυσις μετὰ τὰς ἀποτόμους ἐκμυστηρεύσεις τοῦ Σιγισμόνδου.

Συνωμίλουν ἀναμεταξὺ των οἱ δύο ζωηρῶς, ἐνῷ ἡ κυρία Δελομπέλ παρεσκευάζε τὴν τράπεζαν.

— Θὰ δειπνήσετε μαζὺ μας, αἱ κύριε Φράντζ; . . Ὁ σύζυγός μου ἐπῆγε εἰς τὴν ἐργασίαν, ἀλλὰ θὰ ἐπιστρέψῃ χωρὶς ἄλλο διὰ νὰ δειπνήσῃ, ἔλεγεν ἡ κυρία Δελομπέλ.

Θὰ ἐπιστρέψῃ χωρὶς ἄλλο διὰ νὰ δειπνήσῃ!

Ἡ ἀγαθὴ γυνὴ ἔλεγε ταῦτα μετὰ τινος ἐπάρσεως.

Τῷ ὄντι μετὰ τὴν ἀποτυχίαν τῆς διευθύνσεώς του ὁ ἐνδόξος Δελομπέλ δὲν ἐδείπνει πλέον ἐξω, οὐδὲ κατὰ τὰς ἐσπέρας καθ' ἃς ἐλάμβανε τὴν πληρωμὴν τῆς ἐργασίας. Ὁ ἀτυχὴς διευθυντὴς τόσα εἶχε φάγει ἐπὶ πιστώσει γεύματα εἰς τὸ ἐστιατόριον ὅπου ἐσύχναζεν, ὥστε δὲν ἐτόλμα πλέον νὰ ἐπανέλθῃ εἰς αὐτό. Ἀφ' ἑτέρου ὁμῶς κατὰ πάσαν ἐσπέραν Σαββάτου ἀνελλιπῶς ἔφερε μεθ' ἑαυτοῦ δύο ἢ τρεῖς συνδαιτυμόνας πειναλέους καὶ ἀπροσδοκῆτους ἀπαλαιούς συντρόφους, κακοτύχους. Οὕτω καὶ τὴν ἐσπέραν ἐκείνην ἐπέστρεψε φέρων ἕνα ἡθοιοῖόν τοῦ θεάτρου τοῦ Μέτζ καὶ ἕνα κωμικὸν τοῦ θεάτρου τῆς Ἀγγέρης ἀμφοτέρους ἀέργους.